

הבונים

רק הבתים שקטים עדיין.
רק הם אינם רצים ברחוב.
רק הם יודעים, שהשמים
גדולים עד אין ראשית וסוף.
רק הם יודעים לגדול בשקט.
לחגור בטון, לתקוע גג,
ולהתנצב מול עיר שזחקת –
הביטינא, אני חזק!
הן צר לראות אותם כאלה.
משמתחם כלפיך עצוב.
איש לא ספר לקיר המלט,
שאת בוניו אחז טרוף.
שהוא, רק הוא בִּהיר עדיין.
שרק אורו עוד לא נמחה.
שהחוצבים דלוקי העין
בונים אותו לא בשמחה.
זה כבר אנחנו לא כמוהו.
זה כבר אין איש יכול לצחוק.
זה כבר אין איש רוצה לשמוע
כיצד קוראים לו מרחוק –
לאמור: עצור! – לאמור: הספת! –
אתה אחר משקיית.
אתה מפחיד. אתה בוגד
בבית שבנית!

נתן אלטרמן